

пространението ѝ . Всичко мина благополучно. Денят беше спокоен и външно не предвещаваше с нищо старшната буря, която се разрази през ноща и през следващите дни.

Рано след обяд Радойнов напусна квартирата, а скоро след него излезе и Вапцаров и се прибра уморен, за последен път в дома си, късно през ноща.

На трети срещу четвърти март 1942 год . в София се проведе голяма блокада. За съжаление партията не беше предупредена навреме поради което някои ръководни кадри и членове на ЦК и мнозина отговорни партийни функционери попаднаха в ръцете на полицията. Към четири часа сутринта на 4 март пет души цивилни и трима униформени полицаи нахлуха в дома на Вапцаров. В течение на няколко минути всички, наброй шест души, бяхме изправени по долни дружи с вдигнати нагоре ръце във вестибюла. Започна обиска на квартирата, който продължи четири часа. Към осем часа сутринта четирима бяхме арестувани: Вапцаров, брат му Борис, братовчед им Любомир Везев и аз. До Дирекцията на полицията отидохме с трамвай. Четиримата стоехме на предната платформа на трамвая в тесен кордон от цивилните полицаи. Външно Вапцаров беше спокоен, само очите му никак странно горяха и издаваха тревога. Може би съжаляваше затова, че остават още много задачи неизпълнени, а може би го гнетеше мисълта, че този път няма да се изплъзне от ръцете на полицията. Полицайте бяха в добро настроение и открито демонстрираха задоволството си от сполучливия " улов " .

В голямото помещение, където ни вкараха, заварихме некол-
други жертви на блокадата от тази нощ. Погледнах Вапцаров, беше
вече съвършено спокоен. От време на време разменяше по някоя дума

Илия

